

Arrest

nr. 63 313 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. DE COCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2. 8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Euroboringen BVBA voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. De documenten die betrokkene bij zijn aanvraag voegt kunnen niet weerhouden worden als een bewijs dat betrokkene hier 5 jaar ononderbroken verblijft aangezien de documenten die verwijzen naar betrokkene verblijf in België dateren uit 2009. De documenten die hij bij zijn aanvraag voegt en die dateren uit 2003, 2004, 2005 en 2006 zijn documenten die betrekking hebben op zijn verblijf in Nederland. Zodoende legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat kan aantonen dat hij minstens sinds 31.03.2007 en ononderbroken in België verblijft waardoor hij geen aanspraak kan maken op criterium 2. 8B.

De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkene lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staft die aan de hand van een attest van werkbereidheid n een arbeidsovereenkomst), dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19 juli 2009. De elementen met betrekking tot zijn lokale verankering kunnen bijgevolg niet in betrokkene zijn voordeel weerhouden worden.

Verder toont betrokkene niet aan dat hij zich een andere prangende humanitaire situatie bevindt zoals bedoeld in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag van 05.01.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend v66r het in werking treden van de instructies van 19.07.2009 en bijgevolg in het licht van deze vernietigde instructies dient bekeken te worden, zoals de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet heeft voorzien en omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

De overige elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (gevaar leven, fysieke integriteit en vrijheid in Turkije, art. 3 E.V.R.M.) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag. Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat de advocaat van betrokkene de volgende elementen zowel aanhaalt in de ontvankelijkheid als in de gegrondheid: gevaar leven, fysieke integriteit en vrijheid in Turkije, art. 3 E. V. R. M. Er dient echter door verzoeker een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen (RVV arrest nr. 30 741 van 27.08.2009). Indien echter geoordeeld zou worden dat de bovenstaande elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Betrokkene beweert dat hij vreest voor zijn leven, fysieke integriteit en vrijheid in Turkije doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor zijn leven, fysieke integriteit en vrijheid volstaat niet om als grond aanvaard te worden.

Wat de vermeende schending van artikel 3 van het E. V. R. M. betreft dient opmerkt te worden dat de bescherming verleend via artikel 3 van het E. V. R. M. slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het voornoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 E. V. R. M. volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie weerhouden te worden.

Daarnaast legt betrokkene lijst met de gegevens van familieleden van betrokkene die in België verblijven en bij wie betrokkene inwoont. Hij verklaart echter niet waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Bovendien toont betrokkene de verwantschapsbanden niet aan. Het louter voorleggen van een lijst met gegevens van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft immers geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap.

Tot slot wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt: (...).Verzoeker heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om zijn zaak te verdedigen. De heer Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoeker werden opgeworpen of konden worden opgeworpen indien hij daartoe de kans zou hebben gehad. De omstandigheden die door de vreemdeling worden aangevoerd tot staving van zijn aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden

onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag. In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen. In de bestreden beslissing wordt zonder meer gesteld dat verzoeker niet zou kunnen aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft sinds 31.03.2007. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit niks blijkt dat het verblijf in België van verzoeker op enig tijdstip zou onderbroken geweest zijn. Er is geen enkele aanwijzing laat staan bewijs dat verzoeker ooit België zou verlaten hebben en elders zou verbleven hebben. Verwerende partij gaat er derhalve gemakshalve vanuit dat verzoeker sinds 31.03.2007 geen ononderbroken verblijf in België zou gehad hebben, zonder dat hiertoe enige aanwijzing laat staan bewijs bestaat. Men kan zich ernstig de vraag stellen op welke wijze verzoeker zou kunnen aantonen dat hij van 31.03.2007 tot heden van dag tot dag in België is gebleven zonder enige onderbreking. Men kan van verzoeker geen onmogelijke eisen stellen en er dient behoudens tegenbewijs te worden uitgegaan worden van een ononderbroken verblijf. Er anders over oordelen druist in tegen elke redelijkheid en de rechten van verdediging en getuigt geenszins van een behoorlijk en zorgvuldig bestuur. Tevens is hiermee niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht en de Wet motivering van Bestuurshandelingen. Ook wordt hiermee aan verzoeker eisen gesteld die in geen geval in overeenstemming kunnen zijn met de instructies dd. 19.07.2009. Tevens dient hierbij te worden vastgesteld dat verwerende partij bij het beoordelen van deze verblijfsvereiste zonder meer geen rekening houdt met bepaalde stukken van verzoeker en ook onterechte opmerkingen maakt omtrent bepaalde stukken. Zo stelt verwerende partij ten onrechte dat de documenten die verzoeker bij zijn aanvraag voegt en die dateren uit 2003, 2004, 2005 en 2006 documenten zouden zijn die betrekking zouden hebben op zijn verblijf in Nederland. Verwerende partij miskent hierbij echter duidelijk de verklaring van Interdal BVBA, gelegen te 9240 ZELE, Spinnerijstraat 4, dd 19.02.2006, alwaar verzoeker zich heeft aangeboden als werknemer. Tevens miskent verwerende partij de CT-schijf van het UZ GENT waarop duidelijk melding wordt gemaakt van een onderzoek dat bij verzoeker is uitgevoerd op 14.06.2006. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt dateren deze stukken wel degelijk uit 2006 en hebben deze geenszins betrekking op het verblijf van verzoeker in Nederland, doch wel in België, zodat verzoeker wel degelijk bewijst dat hij voldoet aan de verblijfsvereiste. Ook dit vormt dan ook een inbreuk op de regels van behoorlijk en zorgvuldig bestuur, de materiële motiveringsplicht, de Wet motivering van Bestuurshandelingen, de instructies dd. 19.07.2009, alsook elke redelijkheid en de rechten van verdediging. Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat verwerende partij zonder meer stelt dat verzoeker de andere prangende humanitaire omstandigheden niet zou aantonen. Verwerende partij legt hierbij zomaar de bijgevoegde stukken naast zich neer, nl. Verscheidene attesten van het volgen van een cursus maatschappelijke oriëntatie, diplomawaardering, volgen educatief programma inburgering, lijst familieleden en identiteit van de personen waar verzoeker inwoont, het arbeidscontract. Hieruit blijkt wel degelijk dat verzoeker zich in een prangende humanitaire situatie bevindt. Verwerende partij begaat tevens een inbreuk op bovenvermelde aangehaalde artikelen waar zij stelt dat de lijst met de gegevens van familieleden van verzoeker die in België verblijven en bij wie verzoeker inwoont op zich niet zou verklaren waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Het behoeft echter geen toelichting om te begrijpen dat het feit dat verzoeker reeds zo lange tijd bij deze familieleden samenwoont een prangende humanitaire situatie op grond waarvan eveneens de regularisatie wordt gevraagd. Het zou onmenselijk zijn om verzoeker te scheiden van al deze familieleden en terug naar zijn land van oorsprong te sturen alwaar hij geen enkele band meer heeft. Ook de opmerking van verwerende partij dat het verwantschap niet wordt aangetoond maakt duidelijk een inbreuk uit op bovenvermelde aangehaalde artikelen. Verzoeker heeft heel duidelijk de identiteit van de familieleden omschreven met vermelding van de graad van verwantschap, zodat alles heel duidelijk te controleren is. Er mag van verwerende partij toch een minimum aan onderzoek verwacht worden. Verwerende Partij is ook tegenstrijdig waar ze stelt dat de lokale verankering van verzoeker, hoe goed deze eventueel ook moge zijn ("betrokkene staft die aan de hand van een attest van werkbereidheid en een arbeidsovereenkomst" (citaat)), niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. Nochtans zijn deze voorwaarden zoals gesteld in de instructies dd. 19.07.2009 geenszins limitatief en wordt er voldoende ruimte gelaten voor een ruimere toepassing waaronder de rubriek "andere prangende humanitaire situaties". Ook op dit punt omvat de bestreden beslissing dan ook een inbreuk op bovenvermelde aangehaalde artikelen. De middelen zijn derhalve onder meer gebaseerd op de schending van de elementaire rechten van de Mens, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie."

2.2. Het dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op de vermeende schending van de rechten van verdediging. Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. Derhalve zijn de rechten

van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet.

De in de bestreden beslissing vervatte overwegingen laten verzoeker toe om te achterhalen om welke redenen zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is verklaard door de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsverplichting oefent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is deze niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker diende te bewijzen dat hij sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Uit het administratief dossier blijkt dat de stukken die verzoeker voorbracht voor de periode 2003-2006 betrekking hebben op zijn verblijf in Nederland. De gemachtigde komt terecht tot dit oordeel. Verzoeker verwijst naar twee stukken, een verklaring van Interdal BVBA en een CT-schijf van het UZ GENT, doch deze stukken heeft verzoeker niet neergelegd bij zijn aanvraag, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Verzoekers beschouwingen missen dan ook elke feitelijke grondslag.

Uit de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat alle door verzoeker aangevoerde elementen en stukken door de gemachtigde werden onderzocht en beoordeeld, doch ongegrond werden bevonden.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker een lijst met gegevens van familieleden die in België verblijven, bijbrengt en bij wie hij inwoont. Het motief luidt: "Hij verklaart echter niet waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Bovendien toont betrokkene de verwantschapsbanden niet aan. Het louter voorleggen van een lijst met gegevens van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft immers geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap."

Verzoeker betoogt dat er van de verwerende partij toch een minimum aan onderzoek mag worden verwacht.

Het is niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig van de verwerende partij om vast te stellen dat verzoeker de verwantschap niet aantoot met zijn beweerde familieleden. Verzoeker heeft bij zijn aanvraag een handgeschreven lijst van familieleden gevoegd. Het is in de eerste plaats aan verzoeker zelf om de nodige inspanningen te leveren en zijn beweringen te bewijzen en niet aan de verwerende partij om in de plaats van verzoeker de bewijsstukken te gaan verzamelen. Verzoeker erkent overigens niet te hebben toegelicht bij zijn aanvraag waarom het gegeven dat hij hier familieleden zou hebben op zich een reden tot regularisatie vormt. Hij stelt echter dat het "geen toelichting behoeft om te begrijpen dat het feit dat verzoeker reeds zo lange tijd bij deze familieleden samenwoont een prangende humanitaire situatie" uitmaakt. Verzoeker dient in de aanvraag de door hem voorgelegde stukken toe te lichten en zijn aanspraken te onderbouwen. Verzoeker kan met zijn toelichting, die hij thans voor het eerst geeft, geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, die werden genomen op basis van de gegevens waarover de gemachtigde daadwerkelijk beschikte. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC